

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

De signis triu[m] an[n]o[rum] q[...] p[er]dixit esaias. c. xxvijj.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Historia libri

rioris piscine. Lūq̄ vocassent regem ad colloquium noluit exire: s̄ misit ad eos hellachī pontificē et sobnam scribam, et loachim acōmentarij: et loquebatur ad eos rapsaces hebraice. Erat enim samarites ut qdā volunt. Fuerūt q̄ dicere h̄t eū filiū eliae q̄ transierat ad assyrios: et suscepserat r̄tū gentiū: et fac̄ erat chiliarchus et ait. Hec dicit rex magnus assyriorū ad te. O ezechia in q̄ cōfidis ut audias rebellare. Si confidis in rege egyptio inniteris baclo arundineo. Si spem ponis in deo tuo inquit dñs gentiū et deus isti liberauerūt eos d̄ manu mea. Si spes ponis in populo tuo: dabo tibi duo milia equorum nec poteris apud te inuenire ascensores. Et rogabant nūc rapsaces ut loqueretur cis syriacē et non iudeice: audiebat populo q̄ erat sūg murū. Tunc et clamauit rapsaces etiā ad populū. Hec dicit rex magnus assyriorū facite meū quod vobis vtile ē: ne comedatis stercore vestra et bibatis vīnā vestram. Egredimini ad me et vtimini bonis vestris donec veniā ad vos: et transferam vos ī terrām que ē similis vestre. Lūq̄ remissent nūc cōinationes istas ad ezechias: scidit rex vestimenta sua et opertus est sacco: et ingressus est domū domini: et misit predictos nūcios et senes de sacerdotib⁹ operatos saccis ad esaiam dicentes. Hec dicit ezechias Dies hec dies tribulatiōis nostre est: et increpati onis diuine Ora p̄ reliquijs israel: si forte de us audiāt blasphemij rapsaces et vindictet. Et respōdit esaias. Hec dicit dominus ezechie Noli timere. Ecce ego mittam regi assyriorū spiritū et audiēt nūcū et reuertetur in terrā suā: et deīcīā eū gladio ī terra sua: et recessit rapsaces a hierusalē et inuenit regem assyriorū expugnantem lobnam. Transiuit autē rex ad pugnādā egyptiū ut triūphās rediret ad ciuitatem hierusalē. Lūq̄ obseđisset per insū: audiuit tharachā regē ethiopie: cū mīsto exercitu venire in auxiliū egyptiorū: et con turbar̄ rex dixit tharachā esse sacerdotē vulcani: et ideo nō dimicaret cū eo: et rediit ī iudeam et obseđit hierusalem. Herodotus tñ altā causam tradit rediit sui. Orante nāq̄ regē egyptiorū ad dñm: multitudō soricū invina nocte comedit chordas arcuū ī castri ei⁹: et facti sūt assyrii inermes. et rapsacem cuz exercitu remansisse circa hierlm̄: et sennacherib rediisse ad cū d̄ egypto. Ut rūtamē aī reditū

sennacherib de egypto ī indeā hec facta sit
q̄ sequunt.

De signis trītannorū p̄dīctū Esaias,
Caplīm. **XXVIII.**

Ubi egredere/

c̄ tur sennacherib ī deā ut trāsiret
in egyptū misit ezechie līras ter
ribiles et cōminatiōis plena dīces q̄ dī
istī nō posset cū liberare de manu sua. Tunc
ascēdit ezechias ī domū dñi: et expandens
līras corā dñno orauit dicens. Domine deus
israel audība sennacherib: q̄b̄ exprobrauit
te nob̄ salua nos obsecro d̄ manu ip̄i. Tunc
misit esaias ad ezechiam: significās ei q̄b̄ haec
domini ad sennacherib ī hūc modū. Sper
net te sennacherib q̄go filia sion: monēbis ca
put post tergū tuū cū fugēs exprobasti lan
cto israel virib⁹ tuis acrip̄sisti q̄ vastasti iu
deam. Sed ex dieb⁹ antiquis ego plasmavi
illud et nūc adduxi: id ē ego q̄ ab etiō dispo
suerā q̄ sic flagellare peccantes: nūc implevit
ego autor suū minister. Ponā itaq̄ circu
lūm ī narib⁹ tuis sicut fit bubalo: et chamo
ī labijs tuis sicut fit eq̄: et educā te inter
ram tuā. Tunc addidit esaias q̄b̄ sua ad ezechiam
dīces Tibi aut̄ ezechia hoc erit signū
liberatiōis tue. Tertio anno recedet a te se
nacherib non rediurus. Ego aut̄ p̄dicō
qd̄ facies hoc anno: et qd̄ scđo: vt cū videris
impleta: scias verū esse qd̄ p̄dīx d̄ tertio Lo
mede hoc anno qd̄ reppereris: v̄l fīm esaiā q̄
sponte nascunt vel fīm. lxx. q̄ prius seueras.
Inimicē messiōe īruerat assyrii et vastau
rant segetes vīreas et oliueta: et qdam incer
vngulas equorū calcantū euaserūt. Vñ di
cunt. lxx. Lomedē q̄ prius seueras, etiā d̄ cō
culcatiōis quedā sponte germinauerit. De q̄b̄
bus dixit esaias. Comede que sponte nasci
tur. Et iam cum p̄scellent aduentū sennache
rib congregauerant sibi vndeūm̄ vīcīa
lia: et reposuerant ī hierusalem: de quib⁹ dī
cit liber regū. Lomedē qd̄ reppereris: Poco
ro secundo anno comede que sponte nasci
tur: vel fīm esaiam pomis vescere quod idē
Secundo em̄ anno dū moraret sennacherib
ī egypto: q̄ defuerant eis p̄dicta vīcīalia:
multiplicauit eis dñs abundanter q̄ spō
te gignit humus. Porro in tertio anno figura
to hoste securi seminate metite et comedite: et
tunc de hierusalē egredien̄ reliquie: et quod

Regum Quarti

saluatū est de mōte syon, et qđ reliquū est de domo iuda mittet radicē deorsū: et faciet fru ciū sursum; Per silē arborū loquit̄: qđ qnto p fundū fugit radicē: sāto copiosius et altū fas cit fructū. Et est sensus Multitudō populi qđ fugit d̄ iudea ante faciē hostiū: et recepit se in hierlm ut salvare, fugato hoste redibit i terā suā: et populab̄t eam. Hoc audito eze chias gauius ē: et de filio esate et sapientū obturauit capita fontiū extra vrbe, et exiit aqz in iudea: ne redeentes assyrii inuenirent aqz abūdantiā. Lūc obturauit ezechias su periorē fonte aqz gyon: et auertit eas subter ad occidentē vrbis dauid ut influeret piscis nā inferiorē. Fecit etiā ān pontē siloe qđ stagnū in qđ colligerent aqz: et reservarenf cluibo in ysum obſidiōis. Et km̄ epiphaniū ad p̄ces esate copiosius solito egressi sunt aque de fonte siloe. Hoc autē stagnū vocat̄ in euā gelio natatoria siloe.

De fuga sennacherib.

Laplīm, XXXIX.

Electum est autē

f post annū rediit sennacherib ab egypto, et cū iudeā vastasset tanz dē obſedit hierlm. S; in eadē nocte angel⁹ dñi p̄culsiū in caſtris assyrioz, clxxy, milia, et timēs sennacherib fugit cū, t, vñs vt aiūt hebrei: et rediit in niniuen. Cūq; adoraret in tēplo nesrach dēū suū, adramelech et cerasar fili⁹ p̄culserit cū i gladio: et fugerit i ararat p̄t armēie capeltrē et vberē ad radicē mōris thauri: p̄t quē fluit arates, et regnauit fili⁹ eius p̄ eo astarado. Indignati erāt malores fili⁹ in p̄iem qđ filiū minorē natu p̄fecerat eis in regēo qđ mag⁹ diligenter m̄rem illius qđ ipsoz. In h̄āt ostēs ē sennacherib neq; plo qđ parricidio fi lior ē refūl: Por Aliūt hebrei caput et ro hierosolymite vt barbā rasa ab anges dētes stragē hostiū lo i ignominiā: et im egressi s̄t: et spoliāne plētū illud esate. In runt caſtra Spolia die illo redder nouaz dō mortuoz tolleret cula ḥducta i rege as excusserit et eis pulz syrioz caput et barbā uerētū, nā ignis di un̄latenter eoz cadavera incinerauerat

De regreſſu ſolis. Laplīm, XXXX.

Ezechias autē post

in opinabſlē et incredibſlē tr̄umphū. līc̄ fm̄ iſephū cū p̄plo hostas deo imolaffer: non tñ digne grās egit. Hā et aio elat⁹ est et cant̄ cū nō cātauit: ſicut in hmōt facere ſlueverat p̄ies, et p̄terea egrotauit vñq; ad mortē: et ve nit ad eū esatas et ait. Hec dicit dñs. Dispo ne domui tue: qđ morierit tu et nō viues, Lō tristat⁹ ezechias eo qđ filiū nō haberet, nō qđ domū relinqret defolata: ſed ne forte fruſtra reſ in eo, p̄missio facta dauid d̄ xp̄o: Queriſ ad pariterē fleuiſ amare, forte ut ſecret⁹ ora ret: et ne aſtātes lachrymas eō viderēt, v̄l for te ad pietē portiū tēpli erat iuxta quā cuba bat, et qđ i porticū aſcēdere n̄ poterat ad orā dū, ſaltē ad faciem eō orauit dīcēs. Obſcro dñe memēro quo ambulauerim corā te i ve ritate. q,d. Eſi nūc peccauit: pce, ne pereane apō te qđ feci corā te. Porro aūq; egredereſ esatas mediā p̄tē atrī: dicit ad eū dñs Redi et dic ezechie, Hec d̄t dñs deus dauid p̄is tui. Audiui oī oēm tuā v̄lidi lachrymā tuā. Ecce ſanauit te die tertio aſcēdes i tēplū. Dī ebūs tuis addā, xv. ānos de manu reḡi assy riōz, cui⁹ rediit times liberabo te et vrbem hāc, ppter te et ppter dauid ſeruū meū. Hic appa ret: qđ manasles nōdū naſerat qđ poſt morte p̄is cū regnare cepiſſet, xij. ānoz erat. Et ait ezechias, Qđ erit ſignū qđ dñs ſanabit me. Lūt esatas Uisv̄t aſcēdat vmbra, et līneis i horologio: an ut reuertat̄ totidē ḡdib⁹. Erat em̄ hora diei, t, et vmbra gnomonis descēdebat p, x, līneas. Dedit ḡ regi optōz ſignū, velleſ qđ ſol ſtaret p̄ ſpacū, t, horaz imobilis: v̄l redireſ ad orientē et itez ichoaret dīe, qđ ſtaret at iſtoz fieret: adderent, xij, horz diei, x, horz. Hic ſenſu ſonat hebreo dīcēs Uis vi ſtet vmbra, x, līneis: an ut reuertatur. In esata qđ de rediit ſolis ad ortū tñ agit: et nō de aſcenſu vmbre. Uerūtū ſup libzū regū ſic exponit. Uisv̄t aſcēdat vmbra, x, līneis p̄c edente ſole ſup terā p̄ boreales plegas v̄lus oriētē: ſicut qđ ſtide p̄ noctē ſub terra, pcedere ſolet, et ſic cōpletis, x, horis ſtatiū redireſ ad locū vbi nūc eſt: et pſciſt diem iſtū. Et elegit rex ut redireſ ſol ad orientē. Si em̄ ſtaret; ali cui cauſe naturali poſſet aſcribi, vel forte qđ ſam alio tempore factuz fuerat ſicut ſub, ſo ſue, ſignum inaudī.

tuz elegit. Et ſtatim In ſacra pagia vſus ſol ſtans in oriētē re bz: ut p̄grediſ ab oc uerius eſt iterū p, x, cidēte ad oriētē dīcēt